



تاج‌گذاری "نادرشاه افشار" و آغاز سلطنت افشاریه (1736م)

پس از آرام شدن اوضاع داخلی ایران که به دنبال شورش افغان‌ها و سقوط صفویه در کشور ایجاد شده بود

پس از آرام شدن اوضاع داخلی ایران که به دنبال شورش افغان‌ها و سقوط صفویه در کشور ایجاد شده بود نادر قلی افشار با درایت و جنگجویی خود توانست یکی پس از دیگری بر مشکلات فائق آید و اوضاع را کنترل کند. وی در سال 1736م کلیه معتمدان محلی و کشوری را در صحرائی مغان جمع کرد و شرحی از خدمات خود و بی‌کفایتی آخرین شاه صفوی خواند. سپس نادر از این افراد خواست که درباره سلطنت تعیین تکلیف کنند و در این میان، حاضرین او را نامزد سلطنت کردند. نادر در ابتدا با سیاست کاری سعی کرد از پذیرش سلطنت خودداری نماید. اما سرانجام پس از یک ماه تامل به شرط اینکه کسی از خاندان صفوی حمایت نکند و تمامی شرکت کنندگان باید نسبت به نادر و فرزندان او وفادار باشند، سلطنت را پذیرفت. وقتی این شرایط مورد پذیرش حصار قرار گرفت نادر قلی افشار در نهم مارس 1736م به نام نادرشاه افشار در دشت مغان تاج‌گذاری کرد. وی در طول نزدیک به 12 سال سلطنت خود جنگ‌های مهمی از جمله جنگ با هند و عثمانی کرد و غنایم بی‌شماری نصیب ایران نمود. نادر شاه در سال‌های پایانی عمر خود تغییر اخلاق داد و پس از کور کردن فرزندش، اغلب اطرافیان خود را کشت. در نتیجه تعدادی از سردارانش به سراپرده او حمله کردند و او را از پای درآوردند. نادرشاه افشار به دلیل جنگ‌های فراوان و کشورگشایی‌های متعدد به عنوان "ناپلئون شرق" معروف است.